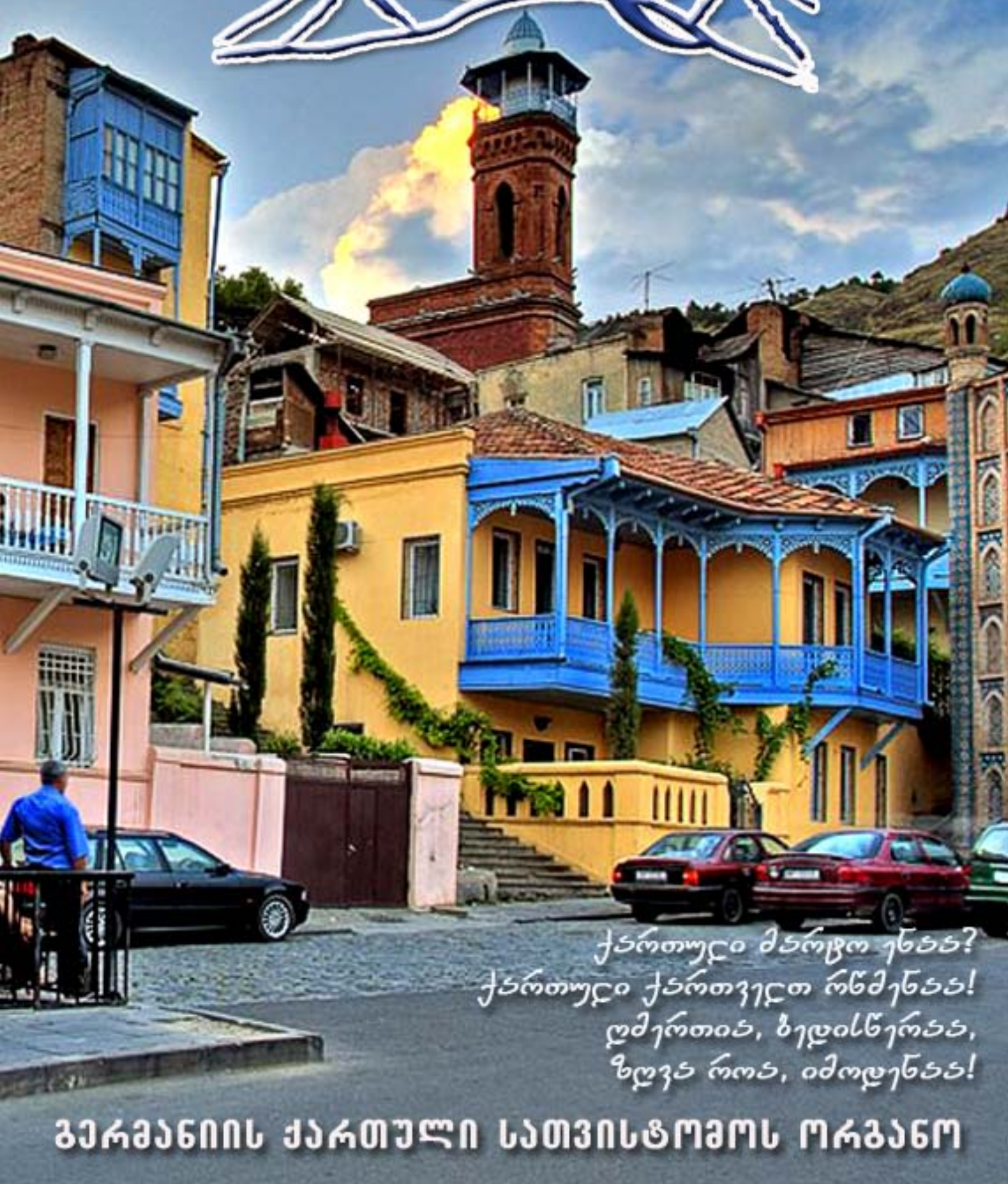

ქართული

3(22) 2009
31010-085010

ქართუდი მარჯოთ რნან?
ქართუდი ქართუდო რნმქნან!
ღმერთოიან, ბუდოისწერან,
ზღუვან როან, იმოღუქნან!

გერმანიის ქართული სათვისტომოს ორგანო

ქართული გერმანია

წინამდებარე სტატიები წარმოადგენენ მასალას ლექსიკონისთვის, რომელშიც თავმოყრილი იქნება ცნობები გერმანიაში სხვადასხვა დროს მოღვაწე ქართველებზე და მათ საქმიანობაზე.

თამაზ მჭედლიძე,
ქ. ფულადა

ORDEN DER HEILIGEN TAMARA (წმინდა თამარ მეფის ორდენი) — დაფუძნებულია 1915 წ. საქართველოს ემიგრანტულ მთავრობის მიერ ბერლინში. დაჯილდოვება ხდებოდა 1916–1918 წწ. ჯილდოვდებოდნენ გერმანიის არმიის ქართული ლეგიონის მემორები. ორდენს ჰქონდა სამი ხარისხი: 1-ლი ხარისხის თეთრი ან ლურჯი ფერის მინანქრით, მე-2 — შავი ფერის მინანქრით ორდენის შუაგულში, მე-3 კი იყო უმინანქრო. ორდენის ბაფთი იყო მუქი წითელი ფერის შავი გასწვრივი პატარა ხაზებით. ორდენით დაჯილდოვებული იყო გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელი საქართველოში ფრიდრიხ შულენბურგი.

წმინდა თამარ მეფის I ხარისხის ორდენი   წმინდა თამარ მეფის II ხარისხის ორდენი

წმინდა თამარ მეფის III ხარისხის ორდენი   თამარ მეფის ორდენის ბაფთი

წმინდა თამარ მეფის ორდენით დაჯილდოვების საბუთი, გაცემული საქართველოს სამხედრო სამინისტროს მიერ 1918 წლის 13 დეკემბერს (ბრძანება № 5352). ხელს აწერს ვიცე-პოლკოვნიკი ფრაიხერ ფონ დერ გოლტცი

SCHULENBURG FRIEDRICH-WERNER GRAF VON DER (შულენბურგი ფრიდრიხ ვერნერ გრაფი ფონ დერ, 1875-1944 წწ.) — გერმანელი დიპლომატი, სამხედრო მოღვაწე. 1911-1914 წწ. გერმანიის კონსული თბილისში. 1915 წ. თურქეთის ქ. სამსუნში ქართული ლეგიონის შემქმნელი და პირველი მე-

თაური. ლეგიონი შესდგებოდა ქართველი მოხალისეებისგან, რომლებიც იბრძოდნენ რუსეთის წინააღმდეგ პირველი მსოფლიო ომის დროს. 1918 წ. გერმანული დელეგაციის შემადგენლობაში იღებდა მონაწილეობას მოლაპარაკებებში საქართველოს სოციალ-დემოკრატიულ მთავრობასთან; შეიტანა დიდი წვლილი ქართულ-გერმანული ხელშეკრულების მომზადებაში, რომლითაც საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა იქნა ცნობილი დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ. 1918 წ. გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელი დამოუკიდებელ საქართველოში. დაჯილდოვებულია წმინდა თამარ მეფის ორდენით.

ფრიდრიხ შულენბურგი. თბილისი, 1918 წ. ოკის ჯვრის ორდენის ქვეით მონახს წმინდა თამარ მეფის ორდენი

GEORGISCHE LEGION (ქართული ლეგიონი) — სამხედრო შენაერთი, რომელიც 1915 წ. თურქეთის ქალაქ სამსუნში ჩამოაყალიბა გერმანიის არმიის კაპიტანმა ფრიდრიხ-ვერნერ ფონ დერ შულენბურგმა. მასში გაერთიანებული იყო 1500 ჯარისკაცი. საწყის ეტაპზე ლეგიონს მეთაურობდა გერმანელი ლეიტენანტი ჰორსტ შლიფაკი, რომელიც შემდგომ შეცვალა უმაღლესი ჩინის ქართველმა ოფიცერმა გენერალ-მაიორმა ლეო კერესელიძემ. რუსეთ-ოსმალეთის ომის დროს ქართული ლეგიონი განლაგებული იყო ტირებოლუს მთის აღმოსავლეთით მდინარე ჰარშიტის სანაპიროსთან, უშუალოდ შავი ზღვის მახლობლად. გერმანიის მთავრობა მიზნად ისახავდა ლეგიონის საქართველოში გადატყორცხას იმ შემთხვევაში, თუ ანტირუსული მოძრაობები საქართველოში გამძაფრდებოდა. საქართველოს დამოუკიდებლობის კომიტეტსა და თურქეთის მთავრობას შორის ჩამოჭრილი კონფლიქტების გამო 1917 წ. ქართული ლეგიონი დაიშალა. მაგრამ ლეგიონის ქართველმა ოფიცრებმა ლ. კერესელიძის მეთაურობით საფუძველი ჩაუყარეს საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ეროვნული ჯარის შემქმნას.

წმინდა თამარ მეფის ორდენების შუაგული წარწერით «ქართული ლეგიონი 1915»

მე-2 მსოფლიო ომის დროს ქართული ლეგიონი იქნა შექმნილი ხელახლად 1941 წ. პოლონეთის ქალაქ რადომში; მასში ირიცხებოდა 12000 მეომარი, განაწილებული 12 ბატალიონში. ლეგიონს მეთაურობდა გენერალ-მაიორი შალვა მალაქაძე, თბილისის გენერალ-გუბერნატორი 1919-1920 წწ. ქართული ლეგიონის გარდა ქართველები იბრძოდნენ ვერმანის სხვა ნაწილებში (განსაკუთრებული შენაერთი „ბერგმანი“, ქართული SS ჯგუფი მიხეილ-ფრიდონ წულუკიძის მეთაურობით, დივერსიული ჯგუფები და ა. შ.); ვერმანის ქართველი მემორების საერთო რაოდენობა — 30000.

ქართული ლეგიონის ოცისთავი. 1942 წ.

KOMITEE FÜR DIE UNABHÄNGIGKEIT GEORGIENS (საქართველოს დამოუკიდებლობის კომიტეტი) — პოლიტიკური გაერთიანება, შექმნილი 1914 წ. გერმანიაში ქართველი ემიგრანტების და სტუდენტების მიერ, რომელიც ისახავდა მიზნად რუსული ბატონობის მოსპობას და საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენას; კომიტეტის პირველი თავჯდომარე პეტრე სურგულაძე, შემდეგ მიხეილ წერეთელი; კომიტეტის წევრები იყვნენ თავადი გიორგი მანაბელი, ლეო კერესელიძე, გიორგი კერესელიძე, მელიტონ ქარცივაძე; კომიტეტს აფინანსებდა გერმანიის გენერალური შტაბი; კომიტეტის განყოფილებები არსებობდა ავსტრო-უნგრეთში და თურქეთში; ომის დროს კომიტეტის შტაბ-ბინა მდებარეობდა თურქეთის ქალაქ სამსუნში, შემდეგ კი გადავიდა გირესუნში; 1915 წ. კომიტეტმა მიიღო მონაწილეობა ქართული ლეგიონის შემქმნაში, რომლის მეთაურად დაინიშნა გენერალ-მაიორი ლეო კერესელიძე.

ქართული

5(24) 2009
სამატემატიკური-ოქტომბერი

ქართული მარცხი რება?
ქართული ქართული რწმენა!
ღმერთი, ზედიხსენა,
ზღვა რთა, იმოდენა!

გერმანიის ქართული სათვისტომოს ორგანო

ქართული ჯერმანია

ჩამაშ შიჭვლიძე

ჯგერძელები. შასანყისი: „ქართული“, № 3 (22), 2009.

GEORGISCHES KOMITEE WEIBER GEORG

(ქართული კომიტეტი ქეთრი ლიორგი) — შეიქმნა ჯერმანიაში 1924 წ. ქართველი ემიგრანტების მიერ: შიხვილ ტერეთელი, ზეთ ზერესელიძე, ყალვა შაღლაკელიძე, შლექსანდრე შანველიძევილი, ლრიგოლ ქობაქიძე, ჴიქტორ ჩოზაძე, ჳალისტრატე სალია; 1926 წ. შბილისში შეიქმნა ქეთრი ლიორგის კომიტეტის იატაკქვეშა გამტოება; 1937 წ. ყინსახკომმა დააპატიმრა შბილისის განყოფილების მეთაური ჴგენი ჴვალაძე, რომელიც დახვრიტეს 25 თქტომბერს; მე-2 შსოფლიო ომის დროს კომიტეტი აქტიურად თანამშრომლობდა გერმანულ ვერმახტთან და ეხმარებოდა მას ჳარისკაცების განწვევაში ქართულ ზეგიონისთვის.

MAGLAKELIDZE SCHALWA (შაღლაკელიძე ყალვა, 1893 — 1970 წწ.) — ქართველი პოლიტიკოსი, ვერმახტის ქართული ზეგიონის მეთაური, ფილოსოფიის დოქტორი იურისპრუდენციაში; დაამთავრა ჳერლინის უნივერსიტეტი; 1919-1920 წწ. შბილისის გენერალ-გებერნატორი; აუსეთის მიერ საქართველოს შემოკრატული ქესპუბლიკის დაპყრობის შემდეგ იმყოფებოდა ემიგრაციაში; 1929 წ. ლიორგი ყვანგირაძესთან ერთად ქიგაში ჩამთაყალიბა საზოგადოება „ლვერია“; იყო მთავარი დამფუძნებელი და პირველი ხელმძღვანელი ჴერმანიაში დაარსებული ქეთრი ლიორგის ორგანიზაციის (1925-1945 წწ.) და ქართველ ღრადიციონალისტთა ჳავშირის (1942 წ.); მე-2 შსოფლიო ომის დროს მსახურობდა ვერმახტში და მეთაურობდა ქართულ ზეგიონს, რომელიც ჩამოყალიბდა საბჭოთა ჳავშირთან საბრძოლველად და საქართველოს დამოუკიდებლობის აღსადგენად; 1944 წ. მას მიენიჭა ვერმახტის გენერალ-მაჯორის წოდება; ომის შემდეგ ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა შასავლეთ

ღერმანიაში; 1949-54 წწ. მსახურობდა ჳონრად ჴდენაუერის სამხედრო მრჩეველად; 1954 წ. 26 იანვარს შიუნხენში დააფუძნა ორგანიზაცია „საზღვარგარეთ ქართველ მემომართა ჳავშირი“; იმავე წლის აგვისტოში იგი შეიპყრეს საბჭოთა სღჳ-ის აგენტებმა; სიცოცხლის მომდევნო წლები გაატარა პატიმრობაში.

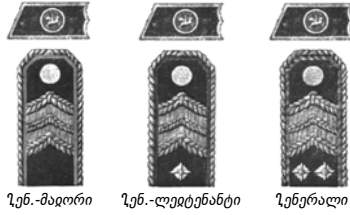

ქართული ზეგიონის მეთაური ყალვა შაღლაკელიძე

ღერმახტის ქართული ზეგიონის განმასხვავებელი ნიშნები

სამხრეები და საკილოები

ღენერლები

ღენ.-მაჯორი ჴენ.-ლეიტენანტი ჴენერალი

ღდროსი ოფიცრები

1-ლი ვარიენტი მე-2 ვარ.

მაჯორი ჴიქე-პოლკ. სოლკოვნიკი მაჯორი

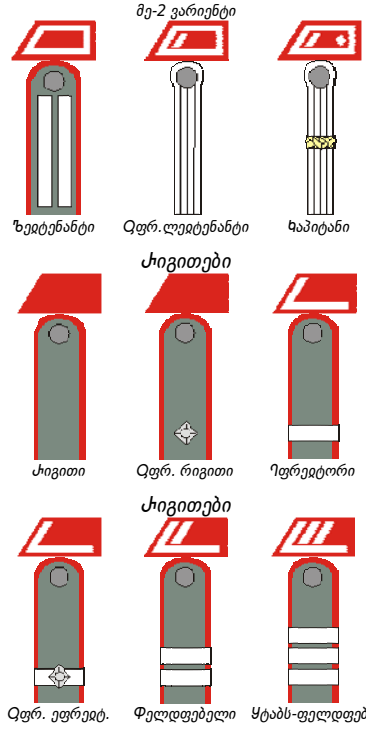
ღმცროსი ოფიცრები

1-ლი ვარიენტი

ზიდერანტი ჳდრ.-ლეიტენანტი ჳაპიტანი

მე-2 ვარიენტი
ზიდერანტი ჳდრ.-ლეიტენანტი ჳაპიტანი
ქიგითი ჳდრ. რიგითი ჴფრედორი
ქიგითები
ღდრ. ჴფრედ. ჴილოდებელი ყტბას-ფელოდებ.

სამკალაურები, საკილო და კვარდი

სამკალაური სამკალაური ქართული SS ნაწილის საკილო ჳკარდი

ღერმახტის ქართული ზეგიონის შემადგენლობა

- 795-ე ქვ. ბატ. „ყალვა შაღლაკელიძე“
- 796-ე ქვ. ბატ.
- 797-ე ქვ. ბატ. „ლიორგი სააკაძე“
- 798-ე ქვ. ბატ. „შეფე ჴრეკლე II“
- 799-ე ქვ. ბატ. „შავით შღმაშენებელი“
- 822-ე ქვ. ბატ. „ჩამარ შეფე“
- 823-ე ქვ. ბატ. „ყთოა ქუსთაველი“
- 824-ე ქვ. ბატ. „ლიია ჳაგჯავაძე“
- I/1 სამთო-მსროლელი ბატ.
- I/9 ქვ. ბატ.
- II/4 სამთო-მსროლელი ბატ.
- II/125 სსსწავლო ბატ.
- II/198 ქვეითი ბატ.
- III/9 სსსწავლო ბატ.
- „ღერგმანის“ №1 ქართული ბატ.
- ქართული SS ჳგუფი
- შივერსიული ჳგუფი „ჩამარ I“
- შივერსიული ჳგუფი „ჩამარ II“

ჯერმანის ჯარული ზვიგონის საბრძოლო გზა

<p>795-ე ქვ. ბატალიონი „ჩალვა ტალავაკლიძე“</p> <p>1942 წ.: ჩალჩიკის მიმართულება, ჭაქსანის და ცრუხის ხეობები ცსეთში. 1944 წ.: ყერბურთან (საფრანგეთი) მოიგერია და უკუაგდო ცსყ-ს დესანტი.</p>	<p>799-ე ქვ. ბატალიონი „ნავით სღმამუნებელი“</p> <p>1943-45 წწ.: მოქმედებდა საფრანგეთის ცენტრალურ რაიონებში.</p>	<p>II/4 სამთო-მსრ. ბატალიონი</p> <p>1942/43 წწ.: ჩრდილოეთ ზავკასია, ყირიმი. ცმის ბოლოს საფრანგეთში.</p>
<p>796-ე ქვ. ბატალიონი</p> <p>1942/43 წწ.: იბრძოდა ჟუაფეს მისადგომებთან. შამალეს კაპიტან შიჭინაძის და რამდენიმე ათეული ჯარისკაცის რუსების მხარეზე გადასვლის გამო.</p>	<p>822-ე ქვ. ბატალიონი „მამარ შეფე“</p> <p>1944/45 წწ.: ზიონთან (საფრანგეთი) 344-ე გერმანული დივიზიის დაქვემდებარებაში. ცმის ბოლოს დისლოცირებული იყო კუნძულ ლესეზე (სოლანდია), სადაც მოაწყო აჯანყება, რომელიც ვრძელდებოდა 1945 წლის 22 მაისამდე და ცნობილია „ვიროპის უკანასკნელი ბრძოლის“ სახელით.</p>	<p>I/9 ქვ. ბატალიონი</p> <p>1942/43 წწ.: ჩრდილოეთ ზავკასია, ყირიმი. ცმის ბოლოს საფრანგეთში.</p>
<p>797-ე ქვ. ბატალიონი „ლიორგი სააკაძე“</p> <p>1943/44 წწ.: ჯერნევილში (საფრანგეთი) 709-ე გერმანული დივიზიის შემადგენლობაში.</p>	<p>823-ე ქვ. ბატალიონი „ყოთა კუსთაველი“</p> <p>1945 წ.: იცავდა ზა-შანს კუნძულ ჯერნსიზე.</p>	<p>II/198 ქვ. ბატალიონი</p> <p>1943 წ.: 198-ე გერმანული დივიზიის შემადგენლობაში წარმატებით იბრძოდა ზურსკთან, ღარკოვის მიდამოებში და ენგერზე. 1945 წ.: იბრძოდა ჩრდილოეთ შტალიაში პარტიზანების წინააღმდეგ SS-ის II სატანკო კორპუსის შემადგენლობაში.</p>
<p>798-ე ქვ. ბატალიონი „შეფე ერეკლე II“</p> <p>1943/44 წწ.: სენ ჩაბერი (საფრანგეთი) 384-ე გერმანული დივიზიის შემადგენლობაში.</p>	<p>824-ე ქვ. ბატალიონი „ლია შავჭავჭავაძე“</p> <p>1944 წ.: იბრძოდა ზვოვის მისადგომებთან გერმანული 349-ე დივიზიის შემადგენლობაში.</p>	<p>სადამვერვო ბატალიონი „კერგმანი“</p> <p>1942/43 წწ.: დივერსიები ჩრდილო ზავკასიაში, ანტიპარტიზანული ბრძოლები ყირიმიში.</p>
		<p>ქართული SS ჯგუფი</p> <p>1944/45 წწ.: ჩრდილოეთი შტალია</p>

ლუდის კულტურა საქართველოში

ისტორიული მონაცემების თანახმად, კაცობრიობას ლუდის ხარშვის 8000 წლის გამოცდილება აქვს. არსებობს ლუდის წარმოშობის სხვადასხვა ვერსია. ანთროპოლოგთა გარკვეული ნაწილი ამტკიცებს, რომ ლუდის სამშობლო ეგვიპტე და შუამდინარეთია. ერთ-ერთი ლეგენდის მიხედვით, გულმაფიწე პურის მცხოველს მზეზე დარჩა პურის ცომი. ცომი ცოტა ხანში იქცა თხევად მასად. დარცხვენილმა მცხოველმა გასინჯა უცნაური სითხე და მოეწონა. ასე გაჩნდა ლუდი.

ლუდი ეგვიპტედან ეთიოპიაში, სპარსეთში და კავკასიაში გავრცელდა. ინდოევროპული ერებიდან პირველებმა ლუდი თრაკიელებმა და ფრიგიელებმა მოხარშეს. ცნობილია, რომ არისტოტელეს დროსაც კი, ჩრდილო და ცენტრალურ ევროპაში ხარშავდნენ ლუდს. გაიუს პინიუსი (62-114 წწ) აღწერს 115 სახეობის ლუდს. დაახლოებით ამ პერიოდში ამზადებდნენ ლუდს გერმანელები. არსებობს მოსაზრება, რომ გერმანელებმა ლუდის დამზადება ფინიკიელებისგან ისწავლეს. ხოლო, გერმანიიდან